

Triumviratus Art Group
(Тенев/Гърдев/Тороманов)

представя

БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ

пиеса в три действия и интермедия от

ГЕОРГИ ТЕНЕВ /©1993
ИВО СИРОМАХОВ /© 1993
ЯВОР ГЪРДЕВ /© 1993
илустрации
НИКОЛА ТОРОМАНОВ /©1999

Действащи лица /по реда
на появяването им/ :

ИФИКРАТ
ЦИГУЛКАТА
ПОЩАЛЪОНЪТ
ОТЕЦЛУКА
ГЛАСЪТ НА ВЕЛИКИЯ ИНСПИЦИЕНТ
ПОЛКОВНИК ФИЛИПС
МОУЗЕС
КОЛИТ
ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ
ДРУГ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ
ПОРТРЕТ НА ДЖЕК ЛОНДОН
АКТИВИСТИ ПО БЛАГОТВОРИТЕЛНИ МЕРОПРИЯТИЯ
ПОЛИТИЧЕСКАТА ПОЛИЦИЯ /62-ма, по-късно – 430 души/
УНИФОРМАТА НА ЧАН КАЙ ШИ
АГЕНТ ПИНЯ КОЛАДА /жена/
ОРЕЛ
АРДЖУНА
БХИМАСЕНА
РЕЗО АМРАХОТЕЛИ
АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА
РАЗГНЕВЕН ШАМАН
ПОРТРЕТ НА СТАНИСЛАВСКИ
БАСКЕРВИЛСКОТО КУЧЕ
БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ
ЕЛЖАНА

ПОДМОЛНИЙ
МАЙКА ГЪРКЪТ
НЕЩО ГОЛЯМО И ТЪМНО
ПОРТРЕТ НА ОТЕЦЛУКА
ОГРОМЕН ПОТНИК
МАЛКОТО ДЕТЕ
ГРУПА СЦЕНИЧНИ РАБОТНИЦИ
ХОР НА МОНТАЖНИЦИ В ЗАВОДИТЕ ХЮНДАЙ
ст. лейтенант ПРОХОРЧУК, Ж. Н.
ОГНЕБОРЦИ /от поделението на ст. лейтенант Прохорчук, Ж. Н./
МАЙКАТА НА БАСКЕРВИЛСКОТО КОТЕ
ДЕЙЗИ – красива жена
ПРИСЦИЛА – интересна жена
ПОРША – страстна жена
КАРНЕЙШЪН – жена
АСИСТЕНТ-РЕЖИСЬОР
ЗАВЕЖДАЩ ШИВАШКО АТЕЛИЕ
ДВЕ РЕКВИЗИТОРКИ
ЗЛОТО
ДЕМОС
ДЕМАГОГ
ИВАН
ЕДИН ПЕТРОВ
ЕДНА ПЕТРОВА
БАСКЕТБОЛИСТ С ТЮБЕТЕРКА
ВЕНЕЦИАНСКИ ТЪРГОВКИ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

На сцената лежат в гърч Ификрат, Цигулката и Пощальонът. Внезапно влиза Отец Лука, след което внезапно излиза. Пощальонът спира да се гърчи.

ПОЩАЛЪОНЪТ

Отец Лука напусна ни, защото отиде да издирва пак доброто. Не знае той, че щастието тук е скрито в твоя тънък звук, виоло моя с форма на жена! От теб ще имам дървени деца!

Пауза.

ЦИГУЛКАТА *Спира да се гърчи.*

О, пощальоне, прав си, свиньо, но аз не съм виола пощуряла. Да бъда булка струни бих си дала, но всъщност недостойна съм цигулка, неможеща да бъде твоя булка.

Цигулката се обесва ритуално, след което излиза.

ИФИКРАТ *Настрани.*

Антракт!

ГЛАС ЗАД КУЛИСИТЕ *По-късно ще разберем, че това е Гласът на Великия инспекциент.*

Никога, никога!

ИФИКРАТ

Тогава антракс!

Пауза. Влиза Полковник Филипп, въоръжен до зъби, непущач, добър.

ИФИКРАТ

Здрасти!

Полковник Филипп *мълчи.*

ИФИКРАТ

Здрасти!

Полковник Филипп *мълчи.*

ИФИКРАТ

Твоят проблем е решен, Пощальоне!

Ификрат посочва четирите посоки на света, Полковник Филипп започва да танцува полка, по време на което подава на Пощальона армейска брадва, с която Пощальонът се самоубива ритуално, след което излиза.

Ификрат спира да се гърчи. Влиза Моузес и започва да се гърчи. От чига се спуска микрофон, Ификрат го взема и пее.

Отмъстен, отмъстен,
във един единствен ден,
стариат плешив кретен
най-накрая отмъстен.

Настрани. Лъжа, нали? Към Полковник Филипп.

Спрете танца, Полковник!

Полковник Филипп спира да танцува. Ификрат глече.

Той не се подчинява, кошмар мой,
той излиза от контрол!

Ификрат вади свирка, свири,

Полковник Филипп ритуално повръща.

Зад гърба на публиката се възпроизвежда ефект на силни газове /човешки, реактивни и пр./. Влиза Колит, целува земята под краката на Полковник Филипп. Моузес спира да се гърчи и се обръща към Полковник Филипп.

Моузес

Излез!

Полковник Филипп излиза, след което влиза отново, обръща се към Моузес.

ПОЛКОВНИК ФИЛИПП

Не ще изляза, не! Не се надявай, няма да го бъде, никога, ниенте, но пасаран, патриа омуерте, вива Полковник Филипп, СМЕРШ, до дупка ще стоя! И ще додявам!

След което излиза. До края на пиесата се усеща задкулиското му присъствие.

ИФИКРАТ *Пее.*

Отмъстен, отмъстен,
във един единствен ден,
стариат плешив кретен
най-накрая отмъстен.

Влиза Политическата полиция /62-ма души/ и изнася всички. Пауза – три минути. Зад кулисите се чува реверберирани Гласът на Пощальона.

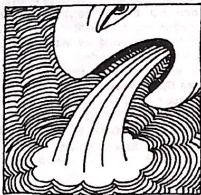
ГЛАСЪТ НА ПОЩАЛЪОНА

Смъртта е аперцепция, животът е алтер егото на нашата цивилизация. Кой разнася пощенските пратки по-добре от смъртта? Да не би животът?

В този момент пристига телеграма от Международната Организация. Представител на Международната Организация излиза на сцената и чете.

ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

Много се радвам. Щастлив съм. Дерзайте. Поздравявам ви. В същия дух. Като представител на Международната Организация. Бих искал. Но няма да стане. Оповавам се. Зигмунд. Както и всички останали.

Представителят на Международната Организация получава внезапен пристъп на задух и натурално припада. Активисти по благотворителни мероприятия измежду публиката му поднасят цветя и флакон с въздух. Пауза. Представителят на Международната Организация пропада в трапа на сцената. Политическата полиция внася Друг представител на Международната Организация, след което го изнася, после внася Портрет на Джек Лондон, 16/18 см., ракиран, който пропада в трапа на сцената. Политическата полиция внася Ификрат, облечен зле, Моузес, облечен като жокей и Колит, когото ритуално изсеква. Колит пропада в трапа на сцената.

политическата полиция Лее.

Уаба даба дам даба дам даба да!

Уаба даба дам даба дам даба да!

Пауза. Политическата полиция трайно замлъква и излиза. После влиза. Леко затъмнение. На сцената се появяват бора с настолни лампи, на които Политическата полиция разпитва Моузес и Ификрат. Разпитът не се чува, поради шум от метро, стереовъзпроизведен. Завеса. Завесата се вдига. На сцената са само Моузес, Ификрат, Униформата на Чан Кай Ши и Агент Пиня Колада /жена/, която разпитва всички без Униформата.

пиня колада

Здравей!

моузес Води уоки-токи

Орел, Орел, тук Млечна жлеза!

пиня колада Втрещена.

Как не исках да спра! Кой ме спря? Кога спря моят живот? Моят пулс? Моята страст? Въпроси. Да, има много въпроси! Девица съм, да. Но защо, Господи? Защо ме наказваш? Деца? Добре, но защо такива, защо, Яхве? Не съм ли принасяла още топли жертви на олтара на твоята ненаситна пророческа безогледност, забравила бащин дом и свята принадлежност към етнос и каста? Йес, йес! Отново ли ти, спохождащ съм, крила на домогашата се развала, заливах прогимназиите на моята страна, малка, но велика, с порочното дишане на агонизиращ враг, готов да въпрсне в недрата на женствеността на моя народ семето на ненапоилата нито педя земя омраза между народностите? Къде да се даяна? Сумт меморис!

моузес

Орел, Орел, тук Млечна жлеза, приемам!

Влиза Орел, бутафорен, опърпан. Лети на фона на рундохоризонта, върху която се прожектират кадри от филма „Обикновен фашизъм“.

моузес Припадайки.

Не, не ми е симпатичен, щитат, животът ми е всъщност един щитат!

Моузес пропада в трапа на сцената. Тъмнина 100%. Светлина. Пиня Колада е опряла автомат в челото на Ификрат, който стои на колене.

На транспарант в дъното на сцената пише с черни и сиви букви „СРЕДНОЩЕН БЛУС“. Пауза. Влизат Арджуна, Бхимасена и Резо Амрахотели. Поставят параван около Пиня Колада и Ификрат. Постепенно затъмнение. Светлина върху авансцената. Транспарантът, параванът и двамата зад него изчезват. Арджуна и Бхимасена предлагат кришнаистка литература на публиката с думите „Погледнете тези хубави кучи!“ Резо Амрахотели вадит от трапа на сцената биволски рог с пиево вино и вдига тост. После вадит от потурите си рязана пушка и стреля срещу публиката на месо с халостни патрони.

Арджуна и Бхимасена му предлагат кришнаистка литература, той ги убива ритуално с ханджар и те излизат. Влиза Абу Хараб Ибн Терца, носейки чигулка, на която е закачен надпис „Дерзайте!“, хвърля чигулката зад кулисите, вадит тесте карти.

АБУХАРАБ ИБНТЕРЦА

Тридесет и две карти. Делено на две - шестнадесет, плюс седемстотин и седемдесет е равно на седемстотин осемдесет и шест. Аз съм Абу Хараб Ибн Терца... Ню Йорк... края... на трийсетте... депресия... смърт... смърт... смърт... Тотнъм... Челси... равен... Селтик... Ипсичу... хикс... Глазгоу... Рейнджърс... игрек... еврибади... евреи... Шопенхауер... Шопен... фри шоп... секс... бади... секс... Ню Йорк... смърт... смърт... смърт... йес... йес...

РЕЗО АМРАХОТЕЛИ Опиянен.

О, Терца, Терца, обичам те, очи черние! Но ще излекувам тази страст!

Двамата вадят от трапа на сцената шпаги и се дуелират до смърт на единия от двамата. Пауза. Останалият жив /Абу Хараб Ибн Терца/ обръща поглед към небето.

АБУХАРАБ ИБНТЕРЦА

Благодаря ти!

На чига се спуска леген с вода. Той мие краката си, вадит компас и пита риторично: „Накъде е Мека?“ Политическата полиция внася на забавен каданс куче, което Абу Хараб Ибн Терца обсебва ритуално, след което го дави в легена, като през цялото време пита къде е Мека. Политическата полиция през цялото време му отговаря:

Абу даби даби даби даби дан даб!
Дабу бу даби дам дав дам!
Куравел, куравел!"

От публиката излиза **Разгневен Шаман**, опиянен с хашиш. Напуска възмутен представлението, минавайки през сцената. Чува се изстрел. Политическата полиция реагира, като се разбягва. На чига се спуска **портрет на Станиславски** и огледален надпис „ВИНЕТУ“, достатъчно далеч от портрета. **Абу Хараб Ибн Терца** хвърля всичко в трапа на сцената и се обръща към публиката.

АБУ ХАРАБ ИБН ТЕРЦА
Кучето е бутафорно. Четете Самюел.

След това безпрекословно вади от джоба си револвер и бърникайки го, не щещ ли, се застрелва.

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Сцената представлява огледално изображение на тази от I-во действие. Надписът „ВИНЕТУ“ е нормално написан, а **портретът на Станиславски** е наобратно. На сцената, насядали по диагонала върху рибарски столчета, се виждат: **Баскервилското куче**, **Баскервилското коте**, **Елжана**, **Подмолний** и **Майкъл Гържът**. Параванът е наобратно. Пред него – **Агент Пиня Колада** и **Ификрат**. Всички се представят на публиката без **Майкъл**, който изважда от джоба си ветрило, бутика узо, паливетрилото, вика „Елате на хоребусме!“, пие узо и умира.

Агент Пиня Колада загася ветрилото с пожарогасител и ляга до **Майкъл**.

ЕЛЖАНА В пристъп на внезапна ярост.
О, йе!

Звучи **Ея Си/Ди Си**, за кратко. **Кучето** куфее, **Котето** скърца със зъби. Всички се успокояват и спят. **Ификрат** се съблича до кръста и дълбокомислено споделя с **Подмолний**.

ИФИКРАТ
Така и трябваше да стане!
подмолний
Ми, как! Да вземем властта?

кучето
Абсурд, това е равновисилно на политика.

котето
Преврат, всички на преврат!
пиня колада и майкъл Стават до седеж и крещат.
Айде на превратата!

ЕЛЖАНА
Разночинци!

Застрелва с пръст **Майкъл** и **Агент Пиня Колада**, които падат и не мърдат повече.

кучето
А, стига, бе! Ера ти! Ехе! Охо! Брех! Сиктир! А така! А сега! Вър!
подмолний
Смърт!

котето
Ой, Майко мила, шабан! Евала! Турска баня!

Портретът на Станиславски и надписът „ВИНЕТУ“ изчезват.

подмолний
Вие, Елжана, готова ли сте да встъпите в законен... с Баскервилското коте? Вие, Ификрат, готов ли сте да встъпите в незаконен... с Баскервилското куче, или поне обратното до доказване на невъзможността ви да имате деца?

гласът на великия инспектор
Континюитет е нужен днес, навярно разбирате.

подмолний
Право рече човека!

ЕЛЖАНА Гнусливо.
Мразя брак,
мразя мрак,
мразя котешки тумбак!
Либя пръч
в пълен сбръч
на вековний мощен тъч.
В скоби – лъч.
Край на програмата ми.

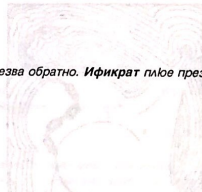
На чига се спуска **Нещо голямо и тъмно**, което веднага изчезва обратно. **Ификрат** плюе презрително. На сцената се изтъкват седемнадесет топки за волейбол.

ИФИКРАТ
Моята дан е непреклонна.

подмолний
Не, ти ще се преклониш!

ИФИКРАТ
Много се лъжеш! Аз не съм пропорция на твоите сфери. Простотата на доктрината ти е това, което ще те унищожи. Аз съм този, който ще те погуби.

подмолний
Ха-ха!

ИФИКРАТ

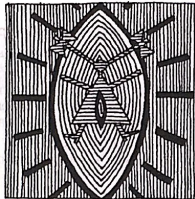
Не се прощавай бързо с мисълта за богатството! Не си мисли, че животът ще свърши с екзекуцията! Аз ще те догоня навсякъде. Твоят инстинкт не те погубва, но страстта ти ще те погребне в гроба на събитията.

Кучето и Котето отиват и лягат до Пиня Колада и Майкъл. Елжана увенчава с лаврови венци Ификрат и Подмолний.

ЕЛЖАНА, ИФИКРАТ и ПОДМОЛНИЙ *Пят.*
Ликувайте, простосмъртни,
пейте поляни и жита,
устните ми са безкрайно нежни
в стиховете, подарени ми от теб.
Та-та-тин-ти табарам тас тас.

Елжана спитва да направи стриптийз.

ИФИКРАТ *й пречи. На чига се спуска Огромен потник.*
Зад кулисите се показват краищата на велосипедна
верига, която Подмолний издърпва на сцената,
плачейки. Ификрат слага белезници на Елжана,
изкарва я на авансцената и *й вика.*

ИФИКРАТ
Срамувай се, мръснице!

Подмолний се самобичува ритуално с веригата.

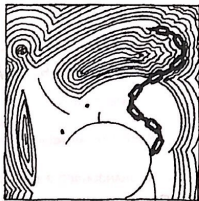
ЕЛЖАНА
Простете ми, моля ви, повръща ми се.

ИФИКРАТ
Раймонда, Раймонда, покаяй се! Разбери,
че няма обратен път!

Подмолний сърцераздирателно ругае.

ЕЛЖАНА
Секс, секс!

ИФИКРАТ
Помни Катамарания!

На чига се спуска макет на Пентагона, който Подмолний разрушава с веригата. Започва да вали бутафорен дъжд. Пауза. Агент Пиня Колада, Майкъл, Кучето и Котето стават, излизат на авансцената, покланят се и се усмихват неловко. Подмолний ги обезглавява ритуално и те си лягат отново.

ЕЛЖАНА танцува и опитва пак да прави стриптийз. Ификрат *й слага втори чифт белезници. Разнасят се гръмотевици. Подмолний и Ификрат произнасят на авансцената стихотворение.*

ПОДМОЛНИЙ и ИФИКРАТ
Аз съм още невръстен за любов,
но мляко да бозая съм готов.
И моите зъбки още са ми млечни,
което е най-важното условие.

Пауза /6 минути/.

ЕЛЖАНА
О, аз се успах! Трябва да бъде страшно на училище!

Завесата се затваря и отваря рязко седемнадесет пъти.

КОТЕТО И КУЧЕТО *Викат.*

Бис!

МАЙКЪЛ

Трис!

ИФИКРАТ

Заради очите ти...

ПОДМОЛНИЙ

Заради косите ти...

ЕЛЖАНА

Партийо!

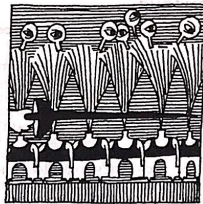
На чига се спуска портрет на Отец Лука, овъглен по краищата. Чува се ужасен шум от катастрофа на океански лайнери. Тъмнина. Рязка преградна светлина срещу публиката. Нормално осветление.

ГЛАС НА МАЛКО ДЕТЕ

Царят е гол!

На сцената са всички без портрета. Свободно пуснат от арлекина, пада микрофон, който се удря в терена на сцената и издава пукот. Втори микрофон пада по същия начин, без да издаде пукот. Току до краката на Подмолний пада бутафорна наковалня, последвана от гумени гушери. Ефект на гръмотевици, всички гледат замислено, само Ификрат гледа иронично. Внезапна тъмнина.

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ВТОРО ДЕЙСТВИЕ.

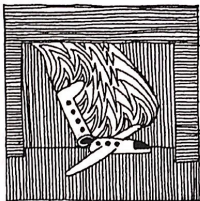

ИНТЕРМЕДИЯ

В квадрат, осветен от канделабри, осигурени от Гюте-институт, излиза **Баскервилското коте**.

КОТЕТО

С тази интермедия представлението става четири часа и десет минути. Пауза. **Котето** вади сандвич, увит във вестник и с ярост го захвърля към предната дясна кулиса. Злорадо. Знаех си, че така ще стане. **Котето** се преоблича като коте-дозиметрист и започва да рисува с честота 56 килохерца. Сценични работници му поднасят содем проекта за Конституция на Кот Д'Ивоар. **Котето** ги чете съсредоточено, разбира истини за живота и поглежда към кабината "Осветление" с поглед на манифестиращ запасен офицер. Сценични работници излизат и започват да развалят. **Котето** се съблича до кръста и дава сведения в сантиметри. Котки /фелиде/ - сем. хищни бозайници. **Котето** бозае. Козина - различно оцветена. Няколко десетки вида. В Б-я - дивата котка. Домашната к. произхожда от нубийската к. Кратка пантомима, в която **Котето** представя кубистични портрети на дива котка, гепард, пума, барс /снежен леопард/. Унищожава дивеч, домашни животни. **Котето** сервилничи и показва дружески намерения. Влиза **Хор** на монтажници в заводите „Хюндай“. Напада и хора! **Котето** напада **Хора**, който се защитава, след което излиза. **Котето** се разхвърля до голо. Повечето - с ценна кожа. Котону - град в Южен Дахомей, край Гвинейския зал., 120 000 жители /1967/. Аерогара, пр-ше /545 000т., 1969/. Сапунена, дървообр., обувна пром. - ст. Бот. градина. Стана грешка. Няма Бот. градина. През 1981 е закрыта от СанЕпид. станция. Да направим справка.

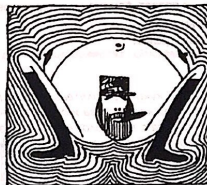
Прави справка развълнувано. Чува се взрив. Самолет от Дахомейските авиолинии планира /горейки/ в дъното на сцената.

До края на III-то действие руски пожарникари от поделението на ст. лейтенант Прохорчук, Ж. Н. не успяват да овладеят пожара. **Котето** цитира на ляво и на дясно „Дневникът на една камериерка“, но внезапно по телефона го търси майка му. **Котето** се извинява с изтъргани клишета и излиза. Дрехите му, нахвърляни по сцената, ни напомнят за него. След малко **Котето** влиза с реквизитни бормуди. Звучат жизнотвърждаващи акорди. от Симфония N 4 на Спиридон Мицов. **Котето** разказва с Брехтови средства спомени от Калининград. Сценични работници влизат и започват да строят. Нима сценичните работници, и в коя страна не е така, та питайки, не са ли те диваци и варвари? Пауза – 47 секунди. Чува се скрибуцане на загадъчен предмет. По телепатичен път публиката научава сърцераздирателната история за бабата на **Баскервилското коте**, която с ножича „Солинген“ прерязала изтънелите нишки на спомена. **Котето** ридеа, преоблича се до кръста и от кръста надолу с костюми съответно от „Перси“ и „Персифал“ и върви към финал.

Сцената напомня мотиви от „Пижо и Пенда“, играна на о. Болшевик. Калейдоскопът на театралната магия представя на публиката вълнуващи мигове от кръщенето на Йоко Оно, трагедията на площад Тянан Мън, превземането на Бастилията, приготвянето на руска салата, подписването на Сан-Стефанския мирен договор и раждането на Фидел Кастро.

Паk ме прекараха! **Котето** влива морен взор в зрителя на 8-ми ред, място 117, нечетни, ляво, след което пропада в трапа на сцената, където впоследствие припада.

ЗАВЕСА. КРАЙ НА ИНТЕРМЕДИЯТА.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Стая с камина. Нощ. Три трикраки стола. Температура 11°C. Мирише на орехи. В задната част на сцената - прозорче, може би капандура. Майкъл Гъркът и **Баскервилското куче** правят снежен човек в кошарата на оржестъра. Влизат **Дейзи** – красива жена, **Присцила** – интересна жена, **Порша** – страстна жена и **Карнейшън** – жена. Сядат и започват да плетат покривки. Звучи „Кармина Бурана“. **Карнейшън** поглежда навън към капандурата с глъмък в душата.

КАРНЕЙШЪН

Хиляди смърти!

ПРИСЦИЛА

Хиляди!

ПОРША

Ех, ты!

ПРИСЦИЛА

А той, милият, колабира още на Втория Никейски събор!

ПОРША

Ех, ты!

Застиват в триминутна мъчителна пауза, по време на която влизат **Ификрат** в гарнизонен отпуск и **Баскервилското коте** с батут под ръка. Карат се.

КОТЕТО

Не ми минават тия! Не ми минават и ония!

ИФИКРАТ

Шибан диалектик!

КОТЕТО

Ретроград гърбав!

ИФИКРАТ
Битието многолико проблясва в явност.

Двамата си правят феноменологическа редукция и излизат разплакани.

КАРНЕЙШЪН
Мамата си трака!

ПОРША
Эх, ты!

ДЕЙЗИ забива куките за плетене в земята и запява Интернационала. Като я чува, ПРИСЦИЛА се уригва дискретно, след което става и сваля от снагата си четиринадесет фусти. След това с вентроложки патос възпроизвежда режисьорските адхортативи на Миклош Янчо.

ДЕЙЗИ Към ПРИСЦИЛА.
Стига си смъркала това енфие!

ПРИСЦИЛА Към ДЕЙЗИ.
Кокошка!

ПОРША Като захвапва петата си.
Эх, ты!

ТРИТЕ ЗАЕДНО
В Москва! В Москва!

Застиват в пауза. Влиза Великият Инспектиент, след него Асистент-режисьорът, след него Завеждащият шивашко ателие с две Реквизиторки и Група сценични работници. След тях влиза целият останал екип на постановката. След това екипът разбира, че е сгафил и напуска сцената.

ПОРША Със стремеж да отиграе гафа.
Эх, вы!

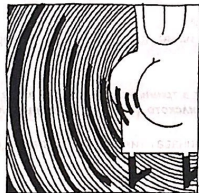
ПРИСЦИЛА Рецитира.
Напрегнато се любя
със статуята няма.
Любенето всъщност
е просната пижама.

На разноски на 'Речно параходство' влизат Ификрат в пурпурна тога и Баскервилското коте с походка на денди, внезапно забогатляло. Карат се.

ИФИКРАТ
Пей, свиньо, пей!

КОТЕТО
Не съм свиня. Аз съм Дориан Грей.

Отново излизат. Пауза от 3 минути. Карнейшън пръдва. Това дразни Присцила и тя се гъне.

ПОРША
Эх, ты!
От тавана падат дузина тухли.
ПОРША
Эх, ты!

На сцената влиза Злото. Остава там само за миг, колебаейки се дали да лицедейства. Отказва се и излиза безмълвно.

ПОРША Към ПРИСЦИЛА
Скъпа...

ПРИСЦИЛА
Да.

ПОРША
Обичам те.

Следва двуминутна интимна сцена, от която всички персонажи са възмутени. Карнейшън псува на майка през капандурата. Пауза. Влиза Политическата полиция, сплетена на гилитки тип „рибена кост“.

ПОЛИТИЧЕСКАТА ПОЛИЦИЯ
Где е Котето?

ДЕЙЗИ отговаря със сподавен лай.

КАРНЕЙШЪН Към един от полиците, нежно.

Ти си прът
с обилна гърд!
Ти си път
за отвъд!
Ти си просто алегория...

ПОЛИЦАЙ
Аз съм триста петдесет и вторият.
Полицаят дърпа Карнейшън настрани и я съобщава, че шатът на Политическата полиция от 62-ма е увеличен на 430 души. Спешно повикана, Политическата полиция излиза.

КАРНЕЙШЪН Страстно.
Обичам го този.

Пауза. На сцената влизат Демос и Демагог.

ДЕМАГОГ
Дръжте ми дискурса!

ДЕМОС
Какъв голям дискурс!

Излизат. Пауза. Влиза Иван с онанирмашина под мустак. Разговаря на немски с конете си и излиза засрамен.

ПОРША

Эх, ты!

Влиза Баскервилското коте със следи от биопсия.

КОТЕТО Към Карнейшън.

Мина ли Полицията?

КАРНЕЙШЪН

Минах я.

КОТЕТО

Кога бяха тук гадовете?

КАРНЕЙШЪН

Преди малко.

През сцената претичва баскетболист с тобетейка и пропорциите на Меджик. Котето и Карнейшън вадят стерилни марли и си запушват носовете и устите.

ГЛАСЪТ НА ВЕЛИКИЯ ИНСПИЦИЕНТ

Направи го. Сегат!

Котето и баскетболистът го правят.

КОТЕТО

Аз изчезвам.

Излиза заразено. Пауза. Влизат Един и Една Петрови. Полъхва вятрец. Пейат коневързи. Звучат пасторални напевы.

ЕДИН ПЕТРОВ

Падрушка мая, ти си алена звезда!

Ти си роза, ти си крем,

ти си щастие за мен!

Свири й на ухо на латерна. От латерната изскача Баскервилското коте, покрито със струпей. Отпива от кокалена манерка гъста течност и излиза със запазено чувство за цялото.

ЕДНА ПЕТРОВА

Эх, ты!

ПОРША Ядосано.

Я не ме цитирай!

Зашивава й шамар, след което Един и Една Петрови напускат сломен. Пауза. Гърмежи. Замирихва на война. Баскервилското коте пребягва през сцената, смяттейки. Гони го Политическата полиция, нарамила сенжосаки. Гъст дим блъсва Карнейшън в носа. Това е фатално поради астмата на последната. Преди смъртта си, настъпваща в гърневе, тя споделя къде точно е заровено имането, като води от джобя си подробна карта на Странджанско-Сахарския масив. Разказва весели спомени от бригада, в която е взела участие на младичи, след което умира спокойна, зашецавайки на потомството да е дръзновено. Последното, вслушвайки се в този съвет, веднага начева да бъде.

ПОРША

Горката тя!

ПРИСИЛА Тъжно.

Наистина.

Обстановката от жизнерадостна става сумгла. Влиза Политическата полиция и уведомява, че за истинското действие тук не се говори въобще. Пауза. Смяна на декора. Майкъл, загубил чувство за цялото, излиза и речитира стихотворението на Брехт „Последните въпроси на един работник“. Груба мизансценна смяна, последвана от внезапна такава. Рунд, въртящ се кръг, дим-машина, тагес, чиги, преградено на 62°. Гробище до къщата. Над гробището – половин реклама на Кока-Кола. До гробището – басейн с пенлива вода. Дейзи, Присила и Порша плуват бъртерфлай на музика на Белини, Пучини, Верди. Оглеждат ги венециански търговки, скрити зад кулисите. Дейзи се прозява, гълта вода и умира в мъки.

ПОРША

Горката тя!

ПРИСИЛА Тъжно.

Наистина.

Двете се прегръщат жално и, като за беда, се удушват. Зад сцената се чува млякане. С нарастващо езотерично излъчване на нея се втурва Баскервилското коте, което е смутено. Плаче. На неизползваната до момента портална чига, с риск за живота, се спуска Политическата полиция в попълнен щат, предредена като Доналд Дък. Тя носи със себе си овъгления по краищата портрет на Отец Лука.

ПОЛИЦИЯТА

Аз съм деус екс махина или, взето в оригинал, теос апо механес.

КОТЕТО През съзи.

Ах, тежко ми!

Политическата полиция слиза от чигата и ритуално одира Баскервилското коте. Пред очите на публиката от кожата на последното се възправя в цял ръст Отец Лука.

Баскервилското коте се оказва ни повече, ни по-малко, конспиративно име на клирика. Пауза от 24 минути, по време на която в съзнанието на публиката отневсямо сфумато кристализират образите на протагонистите. Трагическата вина се изяснява, настъпва катарзис. Майкъл и Баскервилското куче стират да правят снежни човеци.

МАЙКЪЛ

Ай, сиктир, бе!

Кучето Риторично.

Тоя ли бил убиеца?

Всички персонажи излизат на сцената и се покланят, като в суматохата някой издава две автобиографични повести. За по-добре рекогносцировка звучат Шостакович, Букстехуде, Шьонберг, единственото произведение на Алехандро Рохас „Песента на саламандъра“ и песента „Оранжево небе“. Накрая, на фона на националния химн, с шрифта на линеар „А“ от Фестоския диск, се изписва името на спонсора. В атмосфера на подозрение, че някой крои нещо, се спуска завеса.

КРАЙ

